

La Paz, Bolivija. — Bo
ska vlada javlja, da je
tajno radijsko postajo in
diše orožja, ki ga je imela
tega Nacionalna revolucij
na stranka. Pripravljala
zarota, da se napravi da
prevrat. Policija je zapri
ljudi, ki so bili zapleteni
prave za zaroto.

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DIERBECK, Editor)
6117 St. Clair Ave. E. Cleveland 3, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

AUGUST						
SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT
1	2	3	4	5	6	
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

Entered as second-class matter January 6th 1906, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

No. 162 Thurs., Aug. 18, 1949

Še o sedanji muki slovenskega kmeta

Zdaj imamo v Sloveniji Kmetijske Obdelovalne Zadrug. Označujejo jih kratko KOZ-e, kakor v Rusiji kolhoze. Kmet, ki stopi v KOZ-o, ni več kmet, ni več samostojen gospodar. On je dninar na KOZ-ini zemlji, je proletarec, brez svojega, je izvrševalec ukazov političnega komisarja komunistične partije, je hlapec in slabši kot hlapec, kajti njegov gospodar je brezimena in brezosebna skupnost.

Sedaj tudi kmet prejema svoj kruh in svoj zaslužek neposredno iz rok komunističnega oblastnika. Sedaj ni več gospodar v svoji družini, ne več samostojen vzgojitelj svojih otrok, sedaj je v vsem odvisen od splošnega režima.

Tako hudo kmet slovenski ni še bil pritisnjen k tlom, da bi pomnil. Ko so kmetje naši tlačani, so dajali tlako in desetino grajski gospodi. Ali vedeli so kolike so njihove dolžnosti in dajatve. Vedeli so koliko dni dela so dolžni grajski gospodi in koliki del pridelka. Imeli so svoje dolžnosti, pa tudi svoje pravice. Grajski gospodar ni smel samostalno prestopati meje svoje oblasti, sicer so kmetje našli pota pritožbe in načine borbe za staro pravdo, za v urbanih zapisane pravice.

Sedanji kmet nima pravic, sploh ni kmet. To je bistvena razlika. On je premična KOZ-ine zemlje. Komunistična uprava KOZ-e more kmeta in družino premestiti kamor hoče, ga dodeliti h kakršnemu delu hoče, mu odredi stanovanje kjer hoče in da hrano kakršno hoče. Kmet je kakor lopata na grudi, je kakor vile na kupu gnoja. Prav nič se ne razlikujeta pravna položaja stvari in kmeta — človeka.

Ni čuda, da slovenski kmet smatra, da je najhujše udarjen. Ni čuda, da trdi, da je komunizem prav njemu napravil največ hudega.

Ne gre tu za same materijalne koristi. Saj je bilo na Slovenskem razmeroma malo kmetij, ki so donosale toliko, da je bila kmetška družina dobro oskrbljena. Ni bilo pa prav nobene take velike kmetije, na kateri ne bi moral kmet s svojo družino trdo delati. Nasprotno. Če bi cenili delo po draginskih lestvicah, če bi šteli vse njegove nadure, če bi cenili njegovo trpljenje v krizah, potem moramo reči, da je slovenska kmetija bila beračija, ki je ni nič škoda, če je propadla.

Da je slovo od te kmetije ljudem tako strašno hudo, povzroča duhovna, čustvena plat vprašanja. Slovenski kmet je bil kmet iz ljubezni do zemlje. Bil je kmetški gospodar iz ponosa, da del božjega stvarstva sme imenovati svojim in tistim, ki so ga preorali njegovi dedi, sejali njegovi očeti in ga žganje on in ga ohranja za svoje otroke. Po svojem duhovnem razpoloženju je bil naš kmet kralj na svoji njivi, ki mu je bila predmet vse skrbi. Zato zanj ni štel prečutih noči, ne računil ur svojega dela ne stroškov neugodnih nesrč... Tisti slovenski gospodar, ki se je bil "pogospodil" in na račune prenašal svoje delo, mislil na odmor, na počitek, na zabavo, mu je kmetija odpovedala ljubezen in še več. Grunt je rekel: "Če ne boš Ti mene, bom pa jaz tebe." Če kmet ni z vsemi silami iztisnil iz svoje zemlje plodu, je grunt uničil kmeta.

Kmetška družina je bila vir našega narodnega zdravja. Vsa zdrava, na solncu in zemlji rastla, z naravnimi silami se je borila in vsak snop, vsako jabolko in hruško, vsak pridelek vzela kot sad svoje pridonosti in dar božjih rok. Razmerje med silo Stvarnikovo in samostojno voljo človekovo se je neprestano obnavljalo in plemenitilo. Zato je bila slovenska kmetška družina srečna v svoji preprostosti, čista v svojem življenju, lepa v svoji zunanji rasti.

Le če vse to upoštevamo, moremo reči, da so bili žulji in znoj kmetovi blagoslovljeni zanj in za narodovo skupnost. In Slovenija je tako razumela svoj kmetški stan in videla blagoslov božji po lepih poljih, po kašah in zidanih, ob diščem hlebu kruha in skledi zabeljenih domačih jedi prav tako kot v jutranji rosi, ki je pozdravljala kosce ali večernem mraku, ko so se z njiv poslavljale od utrjenosti vpognjene ženice.

S svobodno kmetijo izginja iz slovenskega podeželja srčna pesem, veseli smeh, patriarhalno narodnih običajev bogato življenje in se naseljuje tja mrzla, brezdušna industrializacija v najbolj odurnem pomenu te besede.

Kaj so posledice? Kruha ni, masti ni, mesa ni, lanu ni, volne ni, vina ni, trdnosti življenja ni, sreče in zadovoljnosti ni. Ista zemlja z boljšo in modernejšo opremo in kakor pravijo, sistematičnejšim izkoriščanjem, ne rodi, da bi ljudske množice vsaj približno toliko imele kot so poprej v vsej siromašini in prepoščini.

Komunisti so res zadeli narod v korenine, ko so kmetu njegovo zemljo vzeli.

NOVINE

ZA SLOVENCE "SLOVENSKE KRAJINE" V AMERIKI

Odranci in Melinci

Opisali smo že čerensovske in beltinske občine. Vmes med obema tema občinama leži močni vasi Odranci in Melinci in tvorita skupaj občino Odranci. Vsa zemlja je ravna in skoro brez izjeme vse polje. Gozda v pravem pomenu besede v tej občini ni.

Odranci imajo 1600 prebivalcev in 275 hišnih števil. Vas leži ob glavni cesti (Dolnja Lendava - Sobota). Odranci se skoraj dotikajo Čerensovec, vendar spadajo v župnijo Beltince. Tudi gospodarsko življenje je bolj povezano z Beltinci. Velika gruščasta vas na obeh bregovih Črnce naj bi bila ustanovljena pred 700 leti od nekega Odrjane. Odtod ime Odranci. V srednjem veku so bili Odranci znani zlasti zaradi velikih sejmov, ki so se tam vršili. Sola je bila ustanovljena že leta 1858 in se je do leta 1883 poučevalo v slovenščini. Tega leta je madžarska spodrinila slovenščino in so se otroci samo še krščanskega nauka učili v materinščini. Turki in Kruci so večkrat izropali bogate Odrancare. Odranci v zgodovini sicer niso bili "svobodni", vendar se še leta 1878 omenja vaška sodnija. — Poleg poljskih pridelkov je v Odrancih tudi mnogo sadja. Prodajo mnogo živine in perutnine. V vasi je okoli 100 čebelnih panjev in nekaj domačih tkalnic. Leta 1932 je bilo pozidano veliko moderno šolsko poslopje. V predkomunistični dobi so se trudili, da bi dobili svojega duhovnika.

Melinci leže tik ob Muri, štejejo 1100 prebivalcev in 160 hišnih števil. Župnija je v Beltincih, žandermerijo pa imajo v Črensovcih. Na Muri plavajo mlini. Ribolov je znan. V zgodovini se omenja, da so vas nadlegovali Turki, kobilice in razne bolezni. Nekdaj je šla meja med Madžarsko in Avstrijo skozi Melince. Dva mejna kamna iz dobe cesarice Marije Terezije to svedočita. Pri dokončni zasedbi Prekmurja (1919) je pri Melincih prekorail oddelek jugoslovanske vojske skupaj s prekmursko legijo reko Muro.

KAK SMO ROMALI V LEMONT

Skupna letošnja prekmurska prireditelj je bilo romanje v Lemont. To romanje si je zamislilo čikaško Jednotno društvo Sv. Ane. Prijazne Ančike so povabile v Lemont vsa prekmurska društva v Ameriki i vobče vse prekmurske Slovence. Tak je prišlo do tega, da smo se na zelenim bršljanom ovenčanim poročam na Schaefer Ave. v Clevelandi eden večer dokončno dogučali, da se pelemo na to romanje v Lemont vsi štirje: Steve, Kata, Kristina pa jaz. Ve, če po pravici povem: to je za mene ne nikš romanje. Pravo moje romanje je bilo tisto, kda sam bio kakšij pet - šest let star pa so mi mati eden den povedali "Jozek, ti boš šo z nami k Sv. Martini na božo pot." Na nedno kesnejše romanje nemam tak lepji spominov kak na to. Od nas je to kakšij dve vuri hoda: prek gibinskoga broda, te pa po nekšij peškij potaj kre Mure dol, med rodovitni njivami, mimo belij hiž s telšimi rožami v gredaj. Sve-tešnje oblečene gruče ljudij so šle tudi po glavnoj cesti. Starejši so šli s trudnimi koraki i se mirno pogučavali. Dekle so bile zvekšega v svetlom gvanti i vsaka je imela v ro-kaj beli robček, mešno knjigice z rdečov rožov. Mati so mi povedali, zakaj so me vzeli na to božo pot: "Kda si bio edno leto star, si bio jako bežeten i jaz sam se zaobljubila, ka če ozdraviš, ka te kak najprle vzemem na božo pot k Sv. Martini. Moraš vrli biti, se lepo obnašati v cerkvi pa moliti." Meni se je to jako lepo videlo. Miso sam si, ka sam jaz zato tudi nekaj na sveti, če sta si mati pa Bog delala takšne pogodbe zavolo mene. Najbole sam pa bio vesel, ka so šli z nami na božo pot tudi tetica Ana z Gornje Bistrice. Niko-ga na sveti sam jaz ne meo tak rad kak njij. Jaz bi jij le rad gledao. Viskdar, kda si kaj z menof gučali, so imeli rahlo nasmejani obraz, glas pa kak srebo. Pri Martini smo šli najprle v cerkev, ka je ravno pozvonilo za veliko mešo. Ve bi jaz najraj vuni ostao pa gle-dao kak je na kuncu duge sto-lice nekaj zavrtlo nekšj potač,

te pa strelo v njega. Potáč je nato stavo i pogledno, kama je zadelo. Eden od tistij, ka so okolik stali, je vsakikrat dobo peneze. V cerkvi je bilo jako tesno. Nanč do sredine cerkve smo se ne mogli prerinoti. Mati pa tetica sta pazili, ka so me v gnečji ne združgali. Med celov dugov mešov sam ne mo-geo inan videti kak na strop. Vido sam tudi, kak sta mati pa tetica molile. Jaz sam še tri-krat, štirikrat vse zmolo, ka sam znao, pa li ne bilo ne kun-ca ne kraja. To ešče dobro, ka so jako lepo spevali. Mati pa tetica sta tudi znale, jaz sam pa samo poslušao, kak je rumilo po cerkvi. V velkoj tesnoči so se dvakrat-trikrat tak porinoli na levo eli pravo, ka sam za hip mogeo videti na oltar. Bio je ves v rožaj. Du-hovnikom je bilo strašno vro-če, ka jim je samo teklo po obrazi. Za ministrante sam si mislo, kak jim je dobro, ka jij nikaj ne porivlejo pa jim ničše ne stopi na noge, jaz sam pa najbole to pazo, ka me nihče ne bi poklačo. — Po meši smo šli okolik cerkve i jaz sam se stavo opet pri tistom potač, kak so v njega strelali. Te so me pa tetica zvali. Šli smo mimo lecionarov. Tetica so mi se kupili konja, mati pa pisano srce. — To je bilo za mene ro-manje. Jaz sam dobro znao, ka romanje od Schaefer Ave. v Lemont ne de v to formo, če-ravno je Lemont z brezjanskov Marijov vsakšemi vernomi Slo-venci v Ameriki priljubljena boža pot. Za Kato je iti v Le-mont kak z Hotize (kde so Ka-ta doma) k Sv. Martini. Vsak-še leto bar ednok. Kakpa vse inači je dnes den. Nekda pe-ški, zdaj s karov, nekda novi pisani cekar eli korbek s hra-tinov, zdaj kufer za te fele gvant, kufer za ove sorte dress, okrogli za krenščake, Steve-jov speglani kaput bi naj na obešalniki viso v kari, Kristi-nin vunati dugi pa v pepirna-tom toki kak je iz čistilnice prišeo položeni prek vednako zloženij kufrov.

(Drgoč dele.)

CLEVELAND

Gostovanje. Nadajine letoš-nje prekmursko gostovanje do imeli Golinarovi. V soboto 27. toga meseca ob devetij predpodnom se poročita v cer-kvi sv. Kristine (881 E. 222)

Golinarova Katarina z Mr. Walterom A. Skokal. — Go-stovanje de Slovenskom delav-skom domi na 15333 Waterloo Road. — Ze naprej naše če-stitke!

V Lemont na romanje ide z oltarskim društvom te dni tu-di nekaj prekmurskij Slovenk. Društvo Srca Jezušovoga (SDZ 55) se je opet pomnoži-lo. Tajnik društva Mr. Steve Markolia de imao pri pišestni seji (28. avg.) sama vesela po-ročila, kak je društvo zadnji mesec poraslo.

Iz Kanade pošilja pozdrave Mrs. G. Hozian iz Čikage. Pošt-ni pečat je od 10. avg. v Mon-treali. "Tu smo se stavili i se Vas veselo spominjamo."

STARI KRAJ

Sušava. Mlačva je že skoro pri kraji. Trbelo bi sejati repo pa zavolo sušave ne mogoče. Ze dugo ne bilo dežja i je vse, tak suho, ka je celo dosta stu-dencev brez vode.

Turnišče. Vsa fara se je ču-divala, kak je bilo to mogoče, ka so zaprli duhovnika Baka-na. V nikšo formo si nemrejo tega razložiti. Tak pravijo, ka so to napravili zato, ka bi ljudi prestrašili, ka za Velko mešo ne bi prihajale procesije, kak je to bilo od nekda sveta i tudi ešče zdnje leto. Tak mi-slijo, ka po Velkoj meši gospo-da Bakana izpušijo.

"Draga sestra, samo to ti pi-šem, ka če boš tam samo ed-nok na den jela, boj vesela, ka si zato izda na dosta bošem, kak če bi bila doma. Nemreš si misliti, kak prestrašeno živ-ljenje imamo tu i kakše po-manjkanje najpotrebnejšij stvari." (Iz ednoga pisma.)

St. Clair Hunting and Rifle Club

Cleveland, O. — V dolžnost si štejem, da se v imenu kluba tem potom napleše zahvalim vsem številnim udeležencem na-šega zadnjega piknika, ki se je vršil 7. avgusta. Da prihajam na dan s to javno zahvalo je potrebno tudi zato, ko sem vas poprej kot član vabij na ta piknik, zato je pa tudi sedaj kot članova dolžnost, da se vsa-kemu posameznemu in vsem skupaj zahvalim.

Prepričan sem, da vam danes ni žal da ste prišli, saj vam je vsem sijal smehljaj zadovoljstva ter veselja na vaših obrazih. Ka-ko veselo je bilo videti razne skupine, ki so se vsaka po svoje zabavale in uživale vse dobro-te, katerih ni bilo malo, in kako so bili člani zaposleni s postrežbo in to je bilo v veselje nas vseh. Šele pozno v noč smo se vra-čali domov polni zadovoljnosti, da smo vendar imeli en popoln-šen veselj v prosti naravi.

Kateri može ali fantje so do-bili nagrade v streljanju vam bodo sporočali drugi.

Jaz želim pripomniti za danes še tole, da se bo na klubovi far-mi streljalo še na 21. avgusta in 4. septembra, torej samo še dvakrat nam je dana prilika, da se skupimo v streljanju, po-leg tega pa je na razpolago še vsa druga prosta zabava, kate-re se dajmo še poslužiti prej, ko nas mrzlo zimsko vreme za-pre v naše hišice. Ali je pre-več, ako vas prosim, dragi pri-jatelji, pridite še sedaj med nas, da se še skupaj povese-limo, in tako tudi utrdimo, za našo sezonsko jago, katere se že vsak lovec naprej veseli, in jaz želim, vso srečo vsem našim dobrim prijateljem jagrom.

Ob koncu pa bi rad opozoril

ČE VERJAMETE AL PA NE!

Joj, kolikšna je ta dežela, sem si mislil, ko smo drveli s praznimi vozmi preko kanadske prerije. Kolesa so odskakovala po mehki poti. Tukaj menda ne poznajo tlakanih cest, ali se jih pa ne izplača tlakovati do posameznih farmarjev. Če bi v starem kraju tako drdrali z praznim vozom, bi se slišalo drdranje v deveto vas, posebno ponoči. Na misel mi je prišlo, da se slabo vozi po takih poteh, kadar namoči. Za konje pa si ne morete misliti lepše ceste, kot je taka mehka.

Enakomerna vožnja in samo-ta sta mi obesili uteže na tre-palnice, da bi se bil najraje vlegel na vozu poleg gospodar-ja. Pa si nisem upal, ker bi mi to dalo slabo spričevalo. Takoj ob nastopu važne službe se moram pač izkazati, da je gospodar izročij konje v dobre roke. In da poznam razliko med hlapcem in gospodarjem.

Čudno se mi je zdelo, da nas pot ali cesta ne pripelje skozi nobeno vas. Le sem in tje

nekateri naše člane, to so oni, kateri se letos še niso pokazali na farmi, vsaj v družbi ne, da imajo tudi ti še sedaj priliko, da pridejo med nas in pokažejo s svojo navzočnostjo, da so res dobri in vneti člani, ne pa čla-ni samo na papirju.

Vsem skupaj kličem na vese-lo svidenje 21. avgusta in 4. septembra,

Član.

V nedeljo 7. avgusta smo stre-ljali takole:

Krono je odnesel F. Kramar, ki je podrl vseh 25, J. Dovgan 21, J. Pozelnik 15, G. Mozer 21, J. Papesh 17, J. Mihelich 16, F. Kosce 20, C. Kodra 22, V. Uran-kra 19, F. Novak 21, A. Bozich 22, Mervar 23, A. Baraga 19, S. Pozelnik 12, A. Urbančič 22, Andy Z. 11, M. Telich 12, A. Urankar 19, F. Kosce ml. 16, L. Zupančič 15, S. Dolenc 15, Brawn 11, J. Novak 18, F. Buch 20, B. Gerl 13.

A. Bozich, tajnik.

Na piknik Slovenske moške zveze

Cleveland, O. — Vsem mo-žem in fantom, ki ste člani Slo-venske moške zveze naznanjam, da se v nedeljo 28. avgusta vr-ši piknik naše Zveze in sicer na prostorih Brea Burn prostoru na 25000 Euclid Ave. To je istotam, kot se je nedavno vr-šil piknik in prireditelj Lige ka-toliških slovenskih Amerikancev in je bil uspeh zelo dober.

Ker so ti prostori izredno do-bri ter v vseh ozirih priporoč-ljivi, je vodstvo SMZ najelo te prostore za gori omenjeni dan. Piknik se prične ob dveh popoldne in potem, dokler se nam bo ljubilo biti tam.

Zato opozarjam zlasti vse člane SMZ, da se ta dan gotovo vsi udeležite tega piknika in prav tako vabim tudi vse prija-telje SMZ, da nas obiščete ta dan. Kaj vse bo na programu, bom povedal enkrat pozneje. Za danes povem samo toliko, da bo v vseh ozirih priprav-ljeno za dobro zabavo in raz-vedrilo in tudi raznih iger ne bo manjkalo. Da ne bo brez iz-borne godbe menda ni treba še posebej poudarjati.

Vsi, ki se želite dobro zaba-vati, nas gotovo obiščite ta dan. Bom ob priliki še kaj povedal. Jože Grdina.

Poezija in proza

"O, Nande, kaj je lepšega na svetu od ljubezni?"
"Ni, srček, prav nič! ...
Kaj si pa danes skuhal za ko-silo?"

smo privržili mimo samotne hi-še, ali pa sem videl včasih luč v hiši daleč od poti. Ne kaže, da bi kje ustavili, si mislim. Zato pa tudi ni bilo čudno, če so se ga voznički tako nacefali v Regini, dobro vedo, da je ob celi dolgi poti ne bo pravdan-ske kapljice. Ta dežele za kranjske voznike ni, sem uganil, ker ne bi zdržali na tako da-ljavo brez počivališča ob cesti, da bi se konji malce odpočili, seveda.

Jutri bom začel v Kanadi, sem računal. Res ne bo dosti: 30 dolarjev na mesec, ampak mesec je kmalu naokrog, pa bom dodal k prvem zopet tride-set in tako bo šlo naglo na-prej k mojemu bogastvu. Kaj vem, če me bo še volja, ko bom enkrat bogat, da bi šel naprej proti zapadu, kakor sem skle-nil še doma. Morda bom pa kar tukaj ostal, se bogato oženil in bom postal velik farmar. Saj skoro ne more biti drugače, ki mi gre pa vse tako lepo izpod rok. Komaj da sem stopil na kanadska tla, pa že furam s konji. Še tisti dan! Naj mi no kdo drug pove kaj takega iz svojega življenja, vas vprašam. Je že res, da ta svet ustreza sa-mo ženskam, ampak včasih se pa le primeri, da sreča tudi moškega potipuje. Seveda, pri-like ne sme zamuditi, kadar kli-če na korajžo. Ženskemu svetu tega ni treba, jim kar samo leti skupaj. Saj je komaj otrok rojen, pa že vse sprašuje: kako se pa kaj mati poču-ti? Nikomer ne pride na mi-sel, da bi vprašal, kaj oče počne ali pravi. In kadar je oh-cet, se vse vrta samo okrog ne-veste in vsak bi rad vedel: kak-šno je pa dobil? In ko ji mož umrje, se nihče ne zmeni zanj, ampak vse se sprašuje: koliko ji je pa zapustil?

Jaz pa ne bom čakal, da bi mi sreča pokukala samo skozi okno, potem pa zbežljala. Za kravatelo jo bom prijel in jo prisilil, da bo tudi meni nekaj odščela.

Tlesnil sem z jezikom konji-čema, da bosta vedela, da ju čuva skrbno oko, pa se spet vdaj lepim mislim o moji bodo-čnosti. Seveda, naj sem raču-nal tako ali tako, vsaka misel je končala z zagotovilom, da za-bogategi moram na vsak na-čin, drugače ne bom več videl Menišije. Da bi pa rekel: adi-jo Menišija za vse večne čase, tlesga pa niti misliti nisem ho-tel, ker sem vedel, da je pra-zna. Kvečjem par let in vsto-pil se bom v nedeležo pod lipo na Menišiji, rožljaj s cekini in gledal s koncem očesa, če me vidi Blažonova Mica, ki mi je tako sveto prerokovala, da iz mene ne bo nikoli nič, ne tako ne tako! Po maši jo bomo ma-hnili k Bonacu in jaz bom pla-čal za vse. Po Herblana bom poslal, našega poljskega varu-ha in ga bom napajal, da bo od mize teklo. To bo za vse tiste moje grehe, zastran katerih je moral Herblen tolikrat kleti in hude besede govoriti, ko je iz-ganjal naše krave iz škode, pa iskal mene in druge pastirčke, ki smo bili zamašljeni v igro. Dokler bo mogel vlivati vase, da bo vedel, kdaj je prišel iz A-merike Grmkov Japček, tisti, usivec, zmene in kajen.

Bistahor! sem zavpil na ko-njiča, kar po našem, ker še ni-sem znal jezika, ki ga govore v Kanadi konjski živini. Z bi-čem bi švrknil vnici, da bi počilo, pa ga ni bilo nikjer. V Ka-nadi morda nimašo navade, da bi z bičem govorili vpregi. Ko-njička sta pridno tekla za pr-vim vozom, saj sta vedela, da hitita proti domu, kjer ju ča-kajo polne jaslji. Joj, kaj pa mi, ali bomo dobili kaj pove-čerka? Na misel mi je prišlo, da bi se prilogo kakšno večje kosilo. Ko bi imel vsaj koga, da bi ga vprašal, kako daleč je še do doma. Gospodar jo je kar naprej rezal na voza in ni ka-zalo, da bi ga zbudil in vprašal o takih rečeh.

V samotah pragozda

S. Scoville ml. — Pavel Holecsek

O možeh se ni bilo ne duha ne njo pa se ženeta oba mlajša sluh. Gotovo so bili magnali pse naprej, da bi dohiteli in ustavili bežeča dečka, a oni so jim sledili po svojih močeh. Rok je s krepko roko nategnil tetivo in pomeril; hip nato je mirno, kakor da strelja v tarčo, izpustil tetivo, da je glasno zazvenela, in puščica je sikhnila pa zraku. Prvi pes je grgraje zatulil; ostra konica se mu je bila zabodla v debeli tilnik in obtičala v najbolj občutljivem vretencu. Ranjena žival je visoko poskočila in se zgrudila na tla. Vistem hipu je Vilče vrgel svoj ostri, težki kamen in zadel drugega psa, ki se je bil za trenutek ustavil, natanko v prednje noge; ena je klecnila; odbil mu jo je, kakor da je iz trstike. Žival se je valjala v bolečinah po travi in se drla na vse grlo. Zdal ju je ugledala psica in kar pobesnela; dlaka se ji je najezila in s penastim gobcem se je zagnala proti njima. Vilče, ne bodi len, zavijti in vrže svoj drugi kamen, ali glej jo smolo! Kamen sfrči živali mimo ušes. Tudi Roku sreča to pot ni mila; puščica jo samo nekoliko oprasne po tilniku. Že je pridrevela do njiju in se za ulomek trenutka ustavila, kakor da pomišlja, na katerega naj naprej navali. To je bilo zanjo usodno; kajti v tem jo treščil Rok s težko sekuro po glavi. Žival samo je kne, se zgrudi na tla in se nič več ne gane.

Bil je skrajni čas, da sta se iznebila psov; že sta slišala iz gozda glasneje klice blizajočih se zločincev. Spustila sta se v tek. Steza je zdaj držala precej naravnost skozi gozd in paziti sta se morala, da ju nasledovalci ne bi dosegli s strel iz pušk. Nekaj časa se je razlegel za njima vreseč mešančev glas; nato sta slišala, kako je Dawson divje zaklel, ko je prišel do psov. Slednjič se zablesti skozi gozdno drevje že

znana jasa; še nekaj skokov in prikladari sta. Z mrzlično naglico razbrska Vilče listje, ki je pokrivalo prag, in roke se mu tresejo, ko seže v razpoko pod kamen. Hvala Bogu, ključ je tu. Ko bi mignil, odpreta in planeta v kočo; nato zakleneta vrata in porineta prednje težke zapah. Prednja in zadnja okna so varovale močne lesene oknice. Vilče je pograbil telefon, Rok pa je urno skočil k prednjemu oknu in privzdignil nekoliko oknice; prav tako je napravil tudi na zadnji steni, tako da je lahko zadel s puščico vsakogar, kdor bi hotel vdreti skozi okno v kočo. Poleg njega je ropotal Vilče kakor blazen s telefonom, da bi priklical centralo. Ko se je urad končno oglašil, je Vilče zahteval številko gospoda Dovgana. "Zvežite me pa takoj, prosim Vas," je pristavil, "kajti v smrtni nevarnosti sva."

Zdela se mu je dolga večnost, preden se je v telefonu oglašil debel, prijazen bas: "Česa želite?" Bil je sam "kralj gozdov". "Tu Vrhovec Vilče," odgovori. "Rok in jaz sva v Vaši kladari. 'Brazgotinec' in njegova tolpa so naju ujeli, pa sva jim ušla. Zdal so za nama, oblegajo naju; ne vem, koliko časa se jima bova lahko ustavljala. Pridite hitro, kakor le morete, in pripeljte nekaj oboroženih mož s seboj. Še nekaj, gospod Dovgan," nadaljuje Vilče in glas se mu malce trese. "Ko bi ne prišli več o pravem času, sporočite tovarišem najine pozdrave. Rok in jaz sva jim priporila kladaro. Prestala sva preizkušnjo, nihče nama ni pomagal in ves čas, odkar sva Vas zadnjič videla, nisva z nikomar govorila."

"Držita se, dečka!" je zaklical gospod Dovgan skozi telefon in glas se mu je nekam omečil. "Takoj pošljem po orožnike in še dva ali tri ljudi in potem se neugotoma odpeljemo. Branita se, dokler ne pridemo!"

Štirinajsto poglavje Oblegana

Tako je preteklo precej časa, a preganjalec ni bilo od nikoder, prav kakor bi se bili v zemljo vdrtli. Gozd okoli koče se je kopal v blagdejnih žarkih jutranjega solca, v bližini se je oglašal drozg z veselo pesmijo, bilo je, kakor da bi v svetu ne bilo ne nevarnosti ne smrti.

Rok se je vstopil za steno pri sprednjem oknu, Vilče pa se je postavil na stražo k zadnji steni. Ko je spet preteklo nekaj minut, ne da bi se kaj genilo, je začel Vilče upati, da so se zločinci vrnili.

"Morda naju mislijo pustiti pri miru," je zašepetal tovarišu.

Rok zagodnja in pokaže skozi odprtino v oknu na nebo, kjer je malo poprej plul rdečerep jastreb nizko nad vrhovi dreves. Zdal pa se je ptica v krogih dvigala višje in višje. Nad jaso je zletela jata vran in sva reče krakala.

"Ptice so jih opazile, dasi se skrivajo v grmovju," reče Indijane. Čepela sta ob steni pod oknom in z napeto pozornostjo vlekla na uho, kdaj začujeta kak šum ali tihe stopinje. Počasi se e vlekla minuta za minuto.

"Kaj naj pogledam skozi okno?" meni Vilče.

"Ne, ne smeš!" ga posvari Rok. "Počakaj!"

(Dolje prihodnjič)

Issued Every Thursday for the Yugoslavs in Wisconsin. Tedenska priloga za Slovence v Wisconsinu

OBZOR

THE WISCONSIN YUGOSLAV OBSERVER — AFFILIATED WITH THE "AMERICAN HOME" DAILY

Address All Communications to OBZOR PUBLISHING COMPANY 830 So. 5th St. Milwaukee 4, Wis. Tel. Mitchell 5-4373

LOKALNE VESTI

Wisconsinški Velesojm

Letošnji Wisconsinški Velesojm (Wisconsin State Fair) bo trajal 9 dni, s formalno otvoritvijo v soboto, 20. avgusta in zaključkom v nedeljo, 28. avgusta. Kdor je v preteklosti redno obiskoval to vsakoletno prireditve naše države, zlasti pa lansko stoletno razstavo, ta ve, da je wisconsinški velesojm pravega reda, ki nudi obiskovalcem vsako leto kaj novega, tako da se človek nikdar ne naveliča ogledati si leto za letom njegovih zanimivosti. Kdor je na primer lansko leto občudoval n se divil verni repliki naših wisconsinških severnih gozdov, jezer, rečic in potokov v miniaturi, ki obsega skoro tri akre zemljišča na razstavi, v svojo živno divjačino in ribami, ta bo gotovo tudi letos hotel pohiteti v ta raj, k bo, kakor obetajo lanskega še nadkosil. Letos bo ta naravna replika še obogatena s šestimi ali osimi mladimi medvedi, starimi tri do štiri mesece, ki bodo obiskovalce zabavali s svojo medvedjo telovadbo in dodanih ji bo cela vrsta dru-

gih stanovalcev wisconsinških gozdov in voda v njihovem naravnem življenju. Zanimive bodo seveda, tudi zopet poljedelska, industrijska, avtomobilska in sadjerska razstava, kakor tudi večerne predstave na "Grand Standu" in vsakodnevne razne dirke z avtomobili, motornimi in kolesi in konji. Vstopnina na velesojm je tudi letos samo 50 centov, s polovično ceno za otroke nad 6. letom.

Federalna rentna kontrola v Wisconsinu odpravljena

Od petka, 5. avgusta nimamo v Wisconsinu več federalne rentne kontrole, imamo pa novi državni stanovanjski zakon,

ki ostane v veljavi do 1. junija prihodnjega leta (ako ga medtem državna postavodajna morada ne bo podaljšala preko tega datuma), potem pa nad stanovanji sploh ne bo nobene kontrole več, kakor je ni bilo pred vojno. Odpravo federalne rentne kontrole smo v Wisconsinu sprejeli z mešanimi občutki. Hišni gospodarji so se je, naravno, razveselili, ker so končno vsaj delno postali zopet res gospodarji v svoji hiši, najemniki pa so seveda zagodrnjali nad njo. Tukajšnji CIO in AFL organizaciji skušata celo izsiliti preklic novega državnega stanovanjskega zakona ter povrnitev federalne kontrole, toda dvomljivo je, da bosta v svojih naporih uspeli. Novi državni stanovanjski zakon namreč dovoljuje hišnim posestnikom povišati najemnino stanovanj za 15%, v slučajih pa, kjer najemnik ni hotel (po prejšnjem federalnem zakonu) sprejeti od gospodarja ponudene mu "lease" s 15% poviškom v najemnini, je gospodar sedaj vnaprečen celo do 30% poviška v najemnini, ne glede na to, ali najemnik sedaj hoče sprejeti tak lease ali ne. Novi zakon tudi znižuje odpovedno dobo (za določene prestopke najemnika kot na pr. zaostajanje ali neplačanje najemnine, zlorabo stanovanja ali kaljenja hišnega mira itd.) od prejšnjih 6 mesecev na 2 meseca. Skratka: novi državni zakon je vsekakor ugodnejši za hišne gospodarje kakor je bil prejšnji federalni, vprašanje je le, če bodo sedaj gospodarji previdni in smerni v svojih odnosih z najemniki, in v svojih zahtevah do njih, da ne bodo sami dali povoda za povrnitev stare federalne kontrole.

Društvo "Soča" vabi

Cleveland, O. — V nedeljo 21. avgusta priredi društvo Soča št. 26 SDZ na zapadni strani mesta svoj piknik na vrtem prostoru Doma zapadnih Slovencev, 6818 Denison Ave.

Pričetek ob štiri popoldne in veselili pa se bomo pozno v noč. Vsi člani in članice sta prošeni, da se te svoje prireditve gotovo udeležijo. Obenem pa vabimo tudi vse članstvo naših bratskih društev in cenjeno občinstvo na obilem poset. Po-

strežba bo v vseh ozirih prvovrstna; za ples bodo igrali Stanley Polka Kings.

Piknik se bo vršil tudi v slučaju slabega vremena. Torej na veselo svidenje v nedeljo 21. avgusta na vrtu Doma zapadnih Slovencev, 6818 Denison Ave. S pozdravom,

J. Miklus, tajnik

DELO DOBIJO

Ženska dobi delo

Sprejme se ženska za splošno hišna dela. Ima stanovanje in hrano v službi v Chagrin Falls. Pokličite za informacije IV 5106. (x)

MALI OGLASI

Restavracija naprodaj

V Ashtabula, Ohio, je naprodaj lepo idoča restavracija, zgoraj je stanovanje, zraven je garaža, za vse skupaj je najemnina samo \$80 na mesec. Ima D-2 permit in fino opremo. To je izredno lepa prilika za podjetnega človeka. Za podrobnosti vprašajte Mrs. Sofija Halla, 6108 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio, telefon Henderson 3910. (163)

Stanovanje iščejo

Zakonca brez otrok želi stanovanje 3 do 5 sob. Najraje v slovenski naselbini v Collinwoodu. Če ima kdo kaj naj pokliče MU 9885 ali PO 8643. (164)

Popravljamo

Popravljamo strehe in rablato "Barrett Dubleote Shingles," zlebove in obijanje hiš. Imamo 25 let izkušnje v tem delu. Prihranite si izdatke za posredovalca in vrašajte direktno nas. Prijazna in točna postrežba. Delo garantirano. Pokličite ENdicott 2843. —(163)

5 akrov zemlje

Naprodaj je kompleks več kot 5 akrov zemlje pri James Garfield šoli na Chardon Rd. Cena je \$2,600. Lepa prilika. Ako vas zanima, pustite svoj naslov v uradu tega ista. —(Avg. 11, 18.)

FURNEZE NA PLIN INSTALIRAMO!

Pokličite za preračun zastoj BO 7710 Better Htg. & Plbg. Co.

Kraška kamnoseška obrt

15425 Waterloo Rd. Ivanhoe 2337 EDINA SLOVENSKA IZDELAVALNICA NAGROBNIH SPOMENIKOV

MAX'S AUTO BODY SHOP

MAX ZELODEC, lastnik 1109 E. 61st ST. TEL. UTah 1-3040 Se priporoča za popravila in barvanje vašega avtomobila. Delo točno in dobro.

DEKLETA in ŽENE

Sedaj je čas, da si izberete in naročite fini KOZUH (FUR COAT), STERLING Suknjo ali SUIT direktno iz tovarne na WILL CALL po vedno najnižjih cenah v Clevelandu. Pokličite me, da vas peljem v tovarno.

BENNO E. LEUSTIG 1034 Addison Rd. ENdicott 3426

Tune in... the **AMERICAN-JUGOSLAV (SLOVENIAN) RADIO HOUR OF MILWAUKEE** A Program of Classical and Folk Music of Slovenia Every Sunday Morning 11:00 to 12:00 C. S. T. NOON 1430 Kilocycles English and Slovene Announcements!

IMENIK SLOVENSKEGA IN SLOVENSKEGA NAKLONJENIH TRGOVSKIM PODJETJI IN OBRTNIKOV V MILWAUKEE

RIFFLES SHOE STORE, 639 West National Ave.—Tel.: OR 2-9783.

DR. FRANTZ E. C., Dentist, 526 W. National Ave.—Tel. OR 2-1370.

PERKO GARAGE & SERVICE STATION, 426 S. 6 St., tel.: BR 2-3690 and BR 2-0119—Sinclair Gasoline and Oils.

FAY DRUG CO., Pharmacy, 738 So. 5th St., tel.: OR 2-2158.

GEORGE F. A., Attorney, 6227 West Greenfield Ave., tel. SPRing 4-3414; Res.: 5400 W. Hayes Ave., tel.: MI-5-1728.

HOTZ & MOHAUPT FURNITURE COMPANY Furniture — Rugs — Upholstery Ask Us About Our Liberal Terms —Phone: Mitchell 5-3110— 816 West National Avenue

PHONE: Mitchell 5-4379 **H. C. FISCHER & SONS** Wholesale & Retail Dealers in FRESH AND SMOKED FISH 1428-1430 So. Second Street Milwaukee

SANITARY SODA WATER CO. 1430 So. 69th St., tel.: GReenfield 6-3620.

SPUR Bottling Co. (Soda and Spring Water), 232 W. Bruce St.; tel. MA 8-1152.

KOCH RUDOLPH R., Jeweler, 1110 W. National Ave., tel.: MI 5-6653.

CITY LIQUOR DIST. (Frank Kohn, Prop.), 1229 So. 51st St. — Tel.: MI 5-2660. (Fine Villa Wines.)

GOOD HOPE CEMETERY S. 43rd and W. Cold Spring Rd. Milwaukee, Wis. Za cene grobiščem in vse druge informacije pokličite: Mitchell 5-8478 Avtobusna postrežba vsako sredo in nedeljo popoldne od Pilgrims Rest pokopališča

BIGGER VALUE every day

Every day more telephones are going into service. With each new telephone your service becomes more valuable. You can reach more people and more people can reach you. Telephone service keeps right on being a big bargain, too. Even in these days, a few pennies still buy a telephone call. And—the aim of the Telephone Company is to make the service even better and more useful to you—and always at reasonable cost.

WISCONSIN TELEPHONE COMPANY Working always to serve Wisconsin better

Joe Driver, Cherokee Indijanec in izurjen lokostrelec kaže svoji dve leti stari hčerki, kako se strelja z lokom. Poleg njiju je Mrs. Driver, ki je tudi veščakinja v lokostrelstvu. Mr. in Mrs. Driver bosta oba nastopila v Southeastern Archery Tournament na Bent Creek ranch v Asheville, North Carolina.

Tell her you're glad for the years together—send **Flowers** from **CENTA** slovenska cvetličarna CVETLICE ZA VSE PRILIKE STANLEY IN JULIE CENTA, lastnika 1551 Hayden Ave. Phone: GL 6876 Res.: GL 1539

MAKE ONE A DAY MULTIPLE VITAMIN CAPSULES YOUR BUY WORD Perhaps you need vitamins. If you do, you want vitamins that are—Potent, Easy and Convenient to take, Economical. Each One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsule contains the full body daily quantities of five vitamins, whose requirements in human nutrition have been established. Take one capsule every morning and you can forget about vitamin supplements until the next day. That's CONVENIENCE. Pay for only one capsule each day. That's ECONOMY. GUARANTEE: Your money back if, after taking a single One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsule every day for sixty days, you are not entirely satisfied. Be sure to ask for One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules. **AMNES LABORATORIES, INC.** Evans, Indiana

MADE IN U.S.A.

POLOM

POSLOVENIL VLAD, LEVSTIK

"Tak povej," je vprašal Maurice, ki se mu je zopet oglašala radovednost, "ali so med poročili, ki jih prinašata, nemara tudi novice od Bazaine-a?"

"Mogoče! V Monthois-u so govorili o tem."

Nenadoma se je pojavilo nemirno gibanje. Jean, ki je stal med vrati hladnice, se je okrenil, rekoč:

"Cesar!"

Vsi so vstali.

Med topoli na široki beli cesti se je pokazal oddelek telesne straže; krasota njenih uniform je bila še brezhibna, in veliko sonce se je svetilo na oklepkih. Takoj nato je prišel cesar na konju, v spremstvu svojega generalnega štaba, ki mu je zopet sledil oddelek telesne straže.

Glave so se bile pokrite; začu-

lo se je nekaj klicev. In cesar, ki je jahal mimo, je dvignil glavo: ves bled je bil, obraz se mu je bil zaostрил, in kalne, mokre oči so mu nestalno drhte. Zdelo se je, kakor da bi se bil prebudil iz zasplosti; slaboten smehljal mu je zbežal čez obraz, ko je videl osolneno krmo, salutiral je.

Takrat sta Jean in Maurice zaslislala za seboj, kako je štabni zdravnik Bourcoche, ki je bil s svojim pogledom starega praktika raziskal cesarja do dna, razločno zamrmral:

"Nedvomno, grd kamen mora nositi v vreči."

Nato je z eno samo besedo izrekel svoje spoznanje.

"Fuč!"

Jean s svojim preprostim, zdravim človeškim razumom je v skrbi stresel glavo; prokleta smalo za armado, da ima takšnega voditelja! In Maurice, ki je deset minut kasneje vesel svojega dobrega obeda stisnil Prosperu roko, da postopaj pože par cigaret, je nesel s seboj to cesarjevo podobo, kako je v kratkem trahu jezdil mimo bled n omahujoč. To je bil zarotnik in sanjač, ki mu je v trenutku dejanja nedostajalo žive moči. Pravili so, da je zelo dober, sposoben velike in plemenite misli, in tudi zelo trdne volje, kakor večina molčalih ljudi; bil je tudi jako hraber, ker je kot fatalist, vedno pripravljen podvreči se usodi, preziral nevarnost. Toda zdelo se je, da se ga v velikih odločitvah loteva nekaka omotica, da je ves hrom, kadar treba izvršiti dejanje, onemogel in nesposoben, boriti se proti usodi, kadar se obrne proti njemu. In Maurice se je vprašal, če ne gre tu o posebnem fiziološkem položaju, ki ga bolezen dela še hujšega, in če ni bolezen, od katere cesar očitno trpi, sama vzrok te rastoče neodločnosti in nesposobnosti, ki jo razodeva že izza pričetka vojske. To bi bilo razložilo vse: en sam kamenček v mesu enega samega človeka, pa se rušijo cesarstva.

Zvečer po apelu je zavladalo po taborišču gibanje; častniki

so hiteli med šatori semintja povratkom cesarja v Pariz ter ter prinašali povelja za odhod, katero je vzlic vsemu silila armada naprej, poizkušaje tako poslednje reševce dinastije. In tega klaverna cesarja, tega revnega človeka, ki ni imel več mesta v svoji državi, je imela zdaj vojska voziti s seboj kot nepotreben in nadležen tovor z ostalo prtljago čet, obsojenega, da vlačil kot trpko ironijo na svoje cesarsko dostojstvo svoje telesne stražnike s seboj, vozove, konje, kuharje in kuhinjske vozove s srebrnimi ponvami in šampanjcem, in z vsim pompom cesarskega ornata, vezarice in ministerskega sveta, spričo neprestanega obotavljanja maršala Mac-Mahon-cesarici v njenem strahu pred

rom kakor osamljene zvezde. In v tem temnem miru, molčečem brez življenja, se je čutilo polagno dihanje sto tisoč ljudi, ki so ležali na tej zemlji. Maurice, ki ga je minevala tesnoba, se je zavedel bratovskega čustva, polnega prizanesljive ljubezni do vseh teh speh, ki so imeli kmalu tisoč njih ležati v smrtnem snu. Vrli ljudje vzlic vsemu! Res da ni bilo več discipline med njimi, res da so kradli in pili. Toda koliko trpljenja so bili tudi že prestali, in koliko opravičenja je bilo zanje v pobitosti celokupnega naroda! Salvni veterancev izza Sebastopola in Solferina je bilo le še majhno število, pa še ti vršeni med mlade čete, nesposobne za dolgotrajen odpor. Ti štirje armadni zbori, naglo sklicani in sestavljeni brez vsakotere trdne vezi, so bili armada obupa, čeda pokore, ki so jo gnali k žrtvovanju, da nemara vendarle omeji srdo usode. Do konca ji je bilo iti to križevopot in polacati grehe vseh z rdečim valovjem svoje krvi; to je bila nje veličina celo v strahoti nesreče.

Maurice je v tem trenutku, v grozi ponočne sence, spoznal veliko dolžnost. Nič več se ni udajal širokoustnemu upanju v pravične zmage; ta marš proti Verdunu je bil pohod v smrt, ki ga je sprejemal z veselo in hrabro vdanostjo, ker je pač trebalo umreti.

4. Dne 23. avgusta — Bilo je v torek — ob šesti uri zjutraj so podrl taborišče, in vseh stotisoč mož chalonske armade se je dvignilo, gotovih k odhodu; neskončna vrsta se je mahoma premaknila, kakor reka ljudi, ki se je ob hipnem jezui razširila v jezero, nato pa zopet nadaljuje svoj tek. Vzlic vestem, ki so krožile prejšnji večer, je bilo mnogim v veliko presenečenje, ko so videli, da obračajo Parizu hrbet in marširajo na nepoznani vzhod, namesto da bi nadaljevali umikanje.

Ob 5. uri zjutraj je bil 7. zbor še brez patron. Na kolodvoru, ki je bil poln zalog, dovažanih iz Metzav velikanških množnih, hote.

so topničarji že dva dni z naporem vseh moči zakrcavali kone in vojne potrebnosti. Toda šele v poslednjem trenutku so odkrili v nerazrešljivi zmešnjavi železniških vlakov vozove s streljivom. Kompaniji, kateri je pripadal tudi Jean, se je pri tem poslu posrečilo naglo poskati voz ter priskrbeti dvesto inštriridest tisoč patron. Jean je ravno delil vsakemu možu svojega oddelka predpisanih sto patron, ko je kompanijski trobentač Guade zatrobil k odhodu.

106. polk ni smel skozi Reims, ker je povelje za maršvelevalo izogniti se mesta v loku, da dosepejo na veliko cesto proti Chalonsu. Ali tudi zdaj so bili pozabili? določiti čase za odhod zaporedoma, in tako je nastala takoj ob prvem koraku na skupnih cestah velikanška zmešnjava. Topništvo in konjenica sta hip za hipom prekinjala in ovirala pohod pe-

V BLAG SPOMIN

OB TRETIJ OBLETNICI PRERANE SMRTI NEPOZABNEGA SOPROGA IN OČETA

Paul Nadbath

ki je svoje mile oči zatnil za vedno dne 17. avgusta 1946 leta

Oj, usoda, ki življenje kar naskrat zagreniš! Rđnost nam v trpljenje bridko z enim mahom spremeniš.

Utihi! je Tvoj glas mili, a v srcih naših trajni so spomini, neizbrisni spomini do konca dni, ko pridemo tudi mi tja, kjer si Ti.

Zalujoča soproga

ANTONIA NADBATH;

RUDOLPH, sin;

FLORENCE, sinaha;

TRIJE NEČAKI tukaj

v stari domovini pa

BRATJE IN SESTRE

Cleveland, Ohio, dne 18. avgusta 1949.

Ob praznovanju papeževega zlatega jubileja v Berlinu. — Okrog 30.000 Berlinčanov se je zbralo 17. julija v Olympic Waldbuehne Amphitheatre, kjer kleče poslušajo rekordirano papežovo poslanico v nemščini, ki je bila odajana potom zvočnikov.

Kjer se več dobi za denar. — Berlinčani z zapadnimi markami (nemški denar) hodijo iz zapadne zone v vzhodno, kjer dobi več za svoj denar. Slika nam kaže družino na vrtu restavracije, ki je predeljena, da na enem prostoru plačate s zapadnimi markami in na drugem pa z vzhodnimi. Sest vzhodnih mark velja samo eno marko v zahodni zoni in tako hodijo Berlinčani iz vzhodne zone gasit žejo v vzhodno, kjer dobe več za svoj denar.

G. WHISKERS

PERUTNINA

17330 BROADWAY, MAPLE HEIGHTS

V zalogi imamo vedno mlade piščance in vseh vrst perutnine. Se priporočamo za svahte, bankete in razne druge prilike. Pridite in si izberite.

ANDY HOCEVAR in SINOVI

Tel. v trgovini Montrose 2369; na domu Montrose 1917-J

ŽENINI IN NEVESTE!

Naša slovenska tiskarna vam tiska krasna poročna vabila po jako smertni ceni. Pridite k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.

HEnderson 0638

—AND THE WORST IS YET TO COME

—in najhujše šele pride

USE THE CLUB!

